

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 25. marts 2014
Kontor: Udlændingekontoret
Sagsbeh: Mia Staal Klintrup
Sagsnr.: 2014-0030-2011
Dok.: 1089766

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 631 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 26. februar 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Karen Hækkerup

/

Rasmus Kieffer-Kristensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 631 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Kan ministeren redegøre for normalstraffen for at overskride et indrejseforbud i Danmark, sammenlignet med andre europæiske lande, såsom Norge, England, Tyskland, Frankrig og Øst-rig?”

Svar:

1. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet bidrag fra Udenrigsministeriet.

Danmarks Ambassade i Belgien har bl.a. oplyst:

”Den belgiske straffelov omtaler ikke som sådan overskridelse af indrejseforbud, men alene ulovligt ophold i landet. Strafferammen for ulovligt ophold i landet ligger på 8 dage til 3 måneders fængsel og/eller bødestraf på 26-200 Euro. Hvis personen er blevet udvist ved det, man kalder et ”Ministerial Decree of Expulsion”, er strafferammen dog højere. Dette sker udelukkende i tilfælde, hvor personen er dømt og bliver udvist af landet, fordi vedkommende anses at være til fare for den offentlige orden. I disse tilfælde ligger strafferammen på 1 måneds til 1 års fængsel samt en bøde på mellem 100-1000 euro.”

Danmarks Ambassade i Frankrig har bl.a. oplyst:

”Fransk lovgivning bestemmer for hver lovovertrædelse en maksimal strafferamme, som en dommer ikke må overskride, men ellers er dommeren frit stillet i sin domsafsigelse. Systemet bygger på individualisering af straf, som beskrevet i straffelovens artikel 132-24.

Retssystemet sonder mellem to mulige udløgere af indrejseforbud. Illegalt ophold kan medføre udvisning ved en administrativ afgørelse, mens kriminalitet kan medføre udvisning ved retslig afgørelse.

Ifølge fransk udlændingelov artikel L624-1 bliver en person, der overtræder et indrejsesforbud i begge ovenstående tilfælde, straffet med maksimum tre års fængsel.”

Danmarks Ambassade i Holland har bl.a. oplyst:

”Ifølge den nederlandske udlændingelov paragraf 66, stk. a, kan der pålægges to slags indrejseforbud, en ”let” variant og ”hård” variant. Straffen for overskridelse af et indrejseforbud er afhængig af, hvilket slags indrejseforbud man har fået pålagt og overskredet. Det ”lette” indrejseforbud pålægges personer, der ikke forlader Nederlandene, når de har fået afslag på deres

asylansøgning. Det ”hårde” indrejseforbud pålægges personer der, har begået en forbrydelse eller der er til fare for offentligheden eller statens sikkerhed.

Overskridelse af det første (lette) indrejseforbud (hjemmel i udlændingelovens paragraf 108) straffes ved førstegangsovertrædelse med en bøde op til 1.500 euro.

Overskridelse af det andet (hårde) indrejseforbud (hjemmel i straffelovens paragraf 197) straffes med op til 6 måneders fængsel. I praksis straffes førstegangsovertrædelser med to måneders fængsel. Hvis der er tale om gentagene overtrædelser vil der, hver gang pålægges en ekstra måneds ubetinget fængselstraf.”

Danmarks Ambassade i Norge har bl.a. oplyst:

”Det norske Justits- og beredskapsdepartementet har over for ambassaden oplyst, at *normalstraffen* for nylig (i januar 2014) er hævet fra tidligere 1 måneds ubetinget fængsel til 1 års fængsel. Strafferammen er fængsel i indtil 2 år med mulighed for forhøjelse op til 4 år i gentagelsestilfælde. Normalstrafniveauet ved andengangsovertrædelse er ifølge lovens forarbejder ikke under 1 år og 6 måneders fængsel.”

Danmarks Ambassade i Storbritannien har oplyst bl.a. følgende:

”Det eneste britiske indrejseforbud, der indebærer fængselsstraf ved overtrædelse, er en såkaldt ”Deportation Order”, der gælder personer, der begår en kriminel handling (oftest overtrædelser, som har en fængselsstraf på minimum 12 måneder), eller hvis tilstedeværelse i UK betragtes som værende ”non-conducive to the public good”. Straffen for en overtrædelse af et sådant indrejseforbud er fastsat i sektion 24 (1) (a) i *Immigration Act 1971*, og den maksimale straf er seks måneders fængsel og/eller en bøde på GBP 5000.”

Danmarks Ambassade i Sverige har bl.a. oplyst:

”Det følger af den svenske Utlänningslag (2005:716) Kap. 20 § 2, at personer der overtræder et indrejseforbud straffes med bøde eller fængsel indtil et år.

Der skelnes mellem forskellige typer indrejseforbud. Sager afgjort ved Migrationsverket eller Migrationsdomstolen vedrørende ulovligt ophold, f.eks. i henhold til EU direktiv 2008/115/EC om illegal indvandring fra tredjelande, medfører ingen straf. Det er kun overskridelse af indrejseforbud afgjort ved de almene domstole, som behandler straffesager og civile spørgsmål, der medfører en straf.

Retspraksis på området behandles kortfattet af Højesteretsdommer Martin Borgeke et. al i ”Studier rörande påföljdspraxis” og heraf fremgår det, at overtrædelse af indrejseforbud straffes med en kort fængselsstraf. Der kan foretages undtagelser i det tilfælde, at den dømte er flygtet til Sverige for at undgå forfølgelse i hjemlandet. Med en kort fængselsstraf vil der normalt være tale om en strafudmåling på mellem 14 dage og 2 måneder. Det fremgår også af Borgeke et. al., at den mest almindelige straf for overtrædelse af udlændingeloven er én måneds fængsel. Ifølge den svenske straffelov kapitel 29 § 4 kan straffen øges ved gentagne lovovertrædelser. I strafudmålingen tages der tillige hensyn til tidsintervallet mellem lovovertrædelserne.”

Danmarks Ambassade i Tyskland har bl.a. oplyst:

”Generelt for udlændinge

§ 95 afsnit 2 nr. 1 (opholdsloven): Frihedsstraf indtil tre år eller bødestraf ved overtrædelse af § 11, afsnit 1, stykke 1: ”En udlænding, der er udvist af landet eller tilbageført må ikke på ny rejse ind i Tyskland og opholde sig dér.”

EU-borgere

§ 9 i lov om fri bevægelighed: Frihedsstraf indtil ét år eller bødestraf ved overtrædelse af § 7 afsnit 2 stykke 1: ”Unionsborgere og deres familiemedlemmer, der har mistet deres ret til fri bevægelighed jf. § 6 afsnit 1, har ikke lov til at indrejse og tage ophold i Tyskland.”

Der findes kun statistik vedrørende afgørelser om overtrædelser af § 95 i opholdsloven for ikke-EU-udlændinge. Statistikken indeholder ingen opsplnitning i de enkelte typer lovovertrædelser, heller ikke om der er tale om en førstegangsovertrædelse eller et gentagelsestilfælde. Tallene for 2012 viser, at der i alt er truffet 6.892 afgørelser. I 480 tilfælde er sagen afgjort med en frihedsstraf. I 327 var straffen af under 6 måneders varighed. 6.412 sager blev afgjort med bødestraf.”

Danmarks Ambassade i Østrig har bl.a. oplyst:

”I fremmedpolitiloven (FPG) behandles under § 53 FPG indrejseforbud, og under § 120 FPG straffebestemmelser i forbindelse med retsstridig indrejse og retsstridigt ophold.

Ifølge § 120 FPG straffes personer, der uretmæssigt *indrejser* i landet, efter en administrativ afgørelse med bøde på 100–1000 euro eller fængsel op til to uger. I 2. gangstilfælde ligger bøden på 1000–5000 euro eller fængsel op til tre uger. Personer med uretmæssigt *ophold* i landet straffes efter administrativ afgørelse med bøde på 500–2500 euro eller fængsel op til to uger. I 2.

gangstiltælde ligger bøden på 2500–7500 euro eller fængsel op til fire uger.

Under særlige omstændigheder kan der ved 2. gangstiltælde straffes med en bøde på 5000–15.000 euro eller fængsel op til seks uger.”

2. For så vidt straffniveauet i Danmark kan det oplyses, at det fremgår af udlændingelovens § 59 b, at indrejse i strid med et indrejseforbud straffes med bøde eller fængsel i indtil 3 år.

Ved straffastsættelsen udgør det en skærpende omstændighed, hvis udlændingen er udvist af landet på grund af kriminalitet og må formodes at være indrejst i strid med indrejseforbuddet for at begå ny kriminalitet. Det skal endvidere tillægges betydning i skærpende retning, hvis der er tale om gentagelsestiltælde.

Bestemmelsen er senest ændret ved lov nr. 601 af 14. juni 2011. Efter forarbejderne til denne lov er det forudsat, at straffpåstanden i 1. gangstiltælde som udgangspunkt er fængsel i 10 dage og op til 2 måneder, i 2. gangstiltælde ubetinget fængsel i 2-4 måneder og i 3. gangstiltælde ubetinget fængsel i mere end 4 måneder.